กิจกรรมที่น่าสนใจ

๑. การแต่งกายชาวรามัญ
๒. อาหารพื้นบ้านชาวรามัญ
๓. ประเพณีการบวชนาคชาวรามัญ
๔. ประเพณีการตักบาตรน้ำผึ้ง
๕. สาธิตการตัดกระดาษทำธงตะขาบ
๖. สาธิตการตัดกระดาษทำพวงมะโหด
๗. สาธิตการเล่นสะบ้า

คณะกรรมการที่ปรึกษา

นายกมล บุญประเสริฐ	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางแก้วฯ
นายโสภณ มหาบุญ	รองผู้อำนวยการ
นางน้ำบุญเรือน ชูไสว	รองผู้อำนวยการ
นางวันทนา วงศ์ทอง	รองผู้อำนวยการ
นางสาวไทรงาม ประมวลศิลป์ชัย	รองผู้อำนวยการ

คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

จัดทำโดย

โรงเรียนราชวินิตบางแก้วในพระบรมราชูปถัมภ์

๓๑ หมู่ ๑๓ ต.บางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๓๑๖-๖๓๑๓ โทรสาร : ๐-๒๓๑๖-๕๖๖๘

E-mail:rajvinit@samutprakan2.com

http://www.rwb.ac.th

"วิถีชีวิตชาวมอญ"

งานประเพณีรับบัว ประจำปี ๒๕๕๑

ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

วันที่ ๑๐-๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่มาและความสำคัญ

โรงเรียนราชวินิตบางแก้วในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับสพท.สป.๒ และ สภาวัฒนธรรม.สมุทรปราการ ขอนำเสนอวัฒนธรรมไทยพื้นบ้าน วิถีชีวิตชาวมอญใน เขตอำเภอบางพลี เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้าน และสะท้อนถึงวัฒนธรรมของกลุ่มชนในท้องถิ่นเมื่อครั้งในอดีต จากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อและศาสนา และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสมดุล เพื่อให้เกิดความรัก ความภูมิใจ และเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์การจัดงาน

๑. เพื่อรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ให้อยู่คู่กับท้องถิ่นต่อไป

๒. เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนในท้องถิ่น

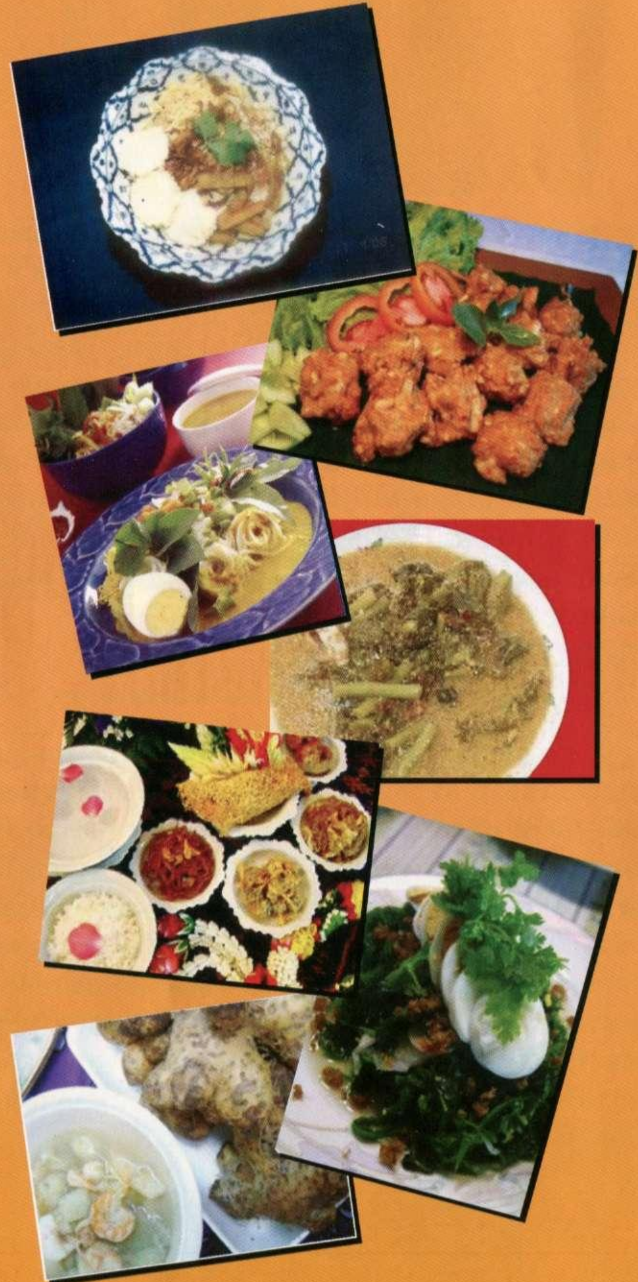
๓. เพื่อปลูกฝังการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมและประเพณีของบรรพบุรุษแก่อนุชนรุ่นหลัง

๔. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม

๕. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้มาเยือน

อาหารชาวมอญ

ประเพณีแห่ธงตะขาบ

ประเพณีการแห่ธงตะขาบ เป็นประเพณีที่เกิดจากความเชื่อของชาวมอญ ซึ่งเป็นพุทธศาสนิกชน ที่มีความศรัทธาตั้งมั่นในพระพุทธศาสนามีตำนานมาว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วทรงรำลึกถึงพระมารดาซึ่งดับขันธ์ขึ้นไปสู่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ พระองค์ปรารถนาที่จะโปรดพุทธมารดาด้วยพระอภิธรรม ๗ คัมภีร์ ซึ่งเป็นธรรมชั้นสูง จึงเสด็จขึ้นไปจำพรรษาอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์และแสดงธรรมดังกล่าว จนพระมารดาได้สำเร็จพระโสดาปัตติ ผลเบื้องต้น เมื่อการแสดงพระธรรมเทศนาครบ ๓ เดือน พระมารดา บรรลุธรรมชั้นพรหมวิหารสุขากาโม ส่วนเทพทั้งหลายที่ได้มีโอกาสฟังธรรมในครั้งนี้ก็พา บรรลุโสดาปัตติผล เช่นกัน เมื่อครบไตรมาสแล้วพระพุทธองค์ก็เสด็จกลับมายังมนุษยโลก เมื่อวัน แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑

ในครั้งนั้น มวลมนุษย์ในโลกที่เลื่อมใส ในพระองค์ต่างพากันดีใจ นำอาหารมาใส่บาตร แต่เนื่องด้วยจำนวนคนที่ไปใส่บาตรนั้น มีจำนวนมากไม่สามารถนำอาหารเข้าไปถึงพระองค์ได้จึงทำเป็นข้าวต้มมัดเล็ก ๆ แล้วโยนใส่บาตร จึงเกิดเป็นประเพณีใส่บาตรข้าวต้มลูกโยนตั้งแต่ครั้งนั้นมา

การแต่งกายชาวมอญ

' นุ่งผ้าตารางริ้วเช่น ชาวอัง วะแฮ
พันโพกเกล้าแต่งกาย ใส่เสื้อ
มอญมักสักไหล่หลัง ลงเลข ยันต์นา
พลอยทับทิมน้ำเนื้อ แน่แท้รามัญ '

ประเพณีบวชนาคมอญ

ชาวมอญเลื่อมใสในพระพุทธศาสนามาเป็นเวลาช้านานและเชื่อในกฎแห่งกรรม ดังนั้นเมื่อลูกหลาน มีอายุครบ ๒๐ ปี ก็จะนำไปหาครูบาอาจารย์ เพื่อที่จะขอวันทำพิธีอุปสมบท การแต่งกายของนาคมอญจะต่างกับนาคอื่น ๆโดยทั่วไป กล่าวคือ นาคมอญจะนุ่งผ้ายกสไบเหมือนลิเก ทาหน้า มีดอกไม้ทัดหู ใส่สายสร้อยทองเข็มขัดทอง ขึ้นคานหามโดยมีหนุ่มลอยชายเป็นคนแบกจนเวียนพระอุโบสถ ๓ รอบแล้วถึงสละสิ่งของที่ใส่ทั้งหมดให้พ่อแม่ โกนผม นุ่งขาว ห่มขาว เข้าขออุปสมบท อุปมาเสมือนครั้งพระพุทธองค์จะออกบวช ได้ทรงเครื่องพระราชา แล้วให้นายฉันนะนำม้ากัณฑกะและเครื่องทรงกลับวัง

ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ จะมีการตักบาตรน้ำผึ้งและน้ำตาลทราย กล่าวคือจะเอาน้ำผึ้งพร้อมทั้งอาหารและข้าวต้มมัดไต้ หรือ ข้าวต้มลูกโยน ไปใส่บาตรตามปกติธรรมดาที่วัดแล้ว ยังจะมีน้ำผึ้งใส่ภาชนะ เช่น ขวดโหล น้ำตาลทราย หรือผ้าแดงผืนเล็ก ๆ ไปใส่บาตรเปล่าที่ตั้งอยู่หน้าพระ เริ่มตั้งแต่หน้าพระพุทธรูป จนถึงพระภิกษุหรือสามเณรที่เป็นรูปสุดท้าย ตามกำลังมากหรือน้อยของศรัทธา ส่วนน้ำตาลทรายก็จะตักใส่ลงในฝาบาตร ที่ตั้งอยู่ใกล้กับบาตร ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากในสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้พระสงฆ์ ทรงรับเภสัชทาน ๕ ชนิด เปรียบเสมือนยารักษาโรคสำหรับพระสงฆ์ที่อาพาธนั้นเอง

